

Elveszteni és megtalálni saját magamat

Az erdélyből származó Mihály Marika nővér már régóta él Indiában. Kezdetben értelmileg sérült gyermekekkel foglalkozott Kalkuttában egy, a Teréz anya rendje által vezetett un. „Greenpark“ házban. Jelenleg noviciamesternő Barasatban.

Sokszor kísér Karl Rahner gondolata, aki a hétköznapi misztikájáról beszél, arról, hogy a hétköznapi egyhangúsága, mely gyakran unalmas és monoton, az Istennel való találkozásnak lehet igazi helye: „Az egyszerűségben és őszinteségben elfogadott hétköznapi élet magába foglalja már az örök és csendes misztériumot, melyet Istennek nevezünk és az Ő titokzatos kegyelmét, különösen, ha az élet maga a hétköznapi.” Számomra ezek a szavak vigasztalóak, igazak és egyben kihívóak is. Saját tapasztalataimat tükrözik vissza. A hétköznapi örömeiben, és kihívásaiban, a megélt kapcsolatokban, a talentumaimban, és korlátaimban, a hűségemben és tökéletlenségemben tapasztalom meg Istent valójában. A mindennapok konkrét eseményein keresztül valóban kihívás elé vagyok állítva, hogy szeretetét nap mint nap újra elfogadjam, hogy higgyek benne és hogy azt megosszam másokkal is. Ez egy mindennapos „gyakorlat”, mely segít abban, hogy növekedhessek, mely alázatossá tesz, mely engedi, hogy nevessek és hogy mások számára jelen legyek. A napi feszültségek, melyeket hordozok, elviselek és átszenvedek, tanítanak a szeretet jelentőségére, a megbocsátásra, az elfogadásra, az örömeire és a hűségre. Mindezekben megtapasztalom a békét, és kapom Isten „titokzatos kegyelmét”. Ez egy csodálatos kegyelem, mely nem veszi el tőlem a nehézségeimet, sem nem válaszolja meg a kérdéseimet, sem nem teljesíti szívem vágyait, ez egy kegyelem, mely mégis titokzatosan átalakít. Arra tanít, hogy reménykedjek mindenek ellenére, erőt ad, táplál és alkalmassá tesz arra, hogy megéljem a teljességben hétköznapiakat.

Így már mondhatom, hogy a mindennapokban megengedem, hogy a nem szokványos és előre nem látható eseményektől befolyásolható legyen az életem. Ezekben elvesztem és megtalálom saját magamat, és egész bizonyosan ezekben próbálom meg, a legjobbat adni magamból. Így lassan és szüntelenül fedezem fel a teljesen más Istent, aki kinyilatkoztatja magát a mindennapokban. Ezekben az eseményekben találkozom vele, tanulok tőle, és szeretem őt mindenek ellenére, és mindenek által.

Mózesrel együtt fedezem fel, hogy megszentelt földön állok, jobban mondva: egyre jobban megértem, hogy ott szent a föld, ahol állok, hogy ott van az Istennel való találkozásom helye.